

	Kasse- overskud mill. kr.	Brutto- national- produkt ¹⁾ mia. kr.	Stats- indtægter ²⁾ mill. kr.	Kasseoverskud i pct. af bruttonatio- nalprodukt pct.	stats- indtægter
1959-60	295	41,1	7.138	0,7	4,1
1960-61	346	44,4	7.742	0,8	4,5
1962-63	173	55,7	10.794	0,3	1,6
1963-64	621	59,2	12.047	1,0	5,2
1964-65	1.122	67,7	13.559	1,7	8,3
1965-66	396	76,1	16.050	0,5	2,5
1966-67	890	84,0	18.865	1,1	4,7
1969-70	265	113,5 ³⁾	28.163	0,2	0,9
1970-71	1.461	124 ³⁾	33.667	1,2	4,3

Spørgsmål 5:

Hvorledes dækkes underskuddet på betalingsbalancen i 1969, 1970 og 1971? Kan der gives oplysning om den private udenlandske lånoptagning i de samme år?

Svar:

Underskuddet på *betalingsbalancens løbende poster* (der omfatter varer og tjenester, gaveydelse, renter m. v.) er endnu ikke opgjort for 1969 som helhed, men det skønnes, at det kommer op på ca. 3 milliarder kr. (mod ca. 1.850 mill. kr. i 1968). Lægges hertil afdrag på offentlig gæld til udlandet og nettoudgifter til u-landslån og foretages der dernæst en (særlig skønsmæssig) korrektion for „fejl og udeladelse“, der erfaringsmæssigt går i modsat retning, når man frem til et udenlandsk finansieringsbehov for 1969 på ligeledes ca. 3 milliarder kr. (mod ca. 1.700 mill. kr. i 1968). Heraf er 1.160 mill. kr. dækket ved langfristet offentlig låntagning og omkring 600 mill. kr. ved forbrug af valutareserven (Nationalbankens valutatiske likviditet er for året som helhed næsten uændret, men der har været en nedgang i forretningsbankernes nettotilgodehavender på ca. 600 mill. kr.). Resten af finansieringsbehovet, altså omkring 1 $\frac{1}{4}$ milliard kr. (i 1968 var det tilsvarende tal ca. 800 mill. kr.), er dækket ved andre, overvejende private kapitalbevægelser.

Denne residualpost er endnu ikke statistisk belyst, men foreliggende oplysninger tyder på, at saldoen af kortfristede private

kapitalbevægelser, herunder kreditter i forbindelse med udenrigshandelen, har været mere gunstig i 1968.

I 1970 ventes der (bl. a. under forudsætning af, at den af regeringen lagte finanspolitiske linie kan fastholdes) et fald i underskuddet på vare- og tjenestebalancen. Udgifterne til u-landsstøtte og renter og afdrag på gæld til udlandet vil derimod gå i vejret. Nettovirkningen påregnes at blive nogen nedgang i finansieringsbehovet, muligvis så meget, at man med en offentlig låntagning og privat kapitaltilførsel af samme størrelse som i 1969 ville kunne forhindre en nedgang i valutalikviditeten. På grund af den usikre situation på lånemarkederne samt som følge af, at mulighederne på det tyske marked må anses for udtømt, kan man imidlertid end ikke sige noget om chancerne for at nå op på offentlig kapitalimport af den anførte størrelse (jfr. oplysningerne nedenfor vedrørende spørgsmål nr. 6).

For så vidt angår 1971, er udsigterne på alle punkter så usikre, at det ikke er muligt at give nogen oplysninger.

Spørgsmål 6:

Hvor stor har den offentlige udenlandske lånoptagning været i 1969, og hvor stor påregnes den at blive i 1970 og 1971?

Svar:

Den samlede offentlige låntagning har i 1969 i *nominal værdi* udgjort 1.205 mill. kr., der fordeler sig som følger på låntagere:

¹⁾ Vedrørende kalenderårene 1959, 1960 etc.

²⁾ Opgjort som i „Statsfinanserne“.

³⁾ Skøn.